

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2020 • DRUGO TROMESEČJE • ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Anželik Abeme molila se šest godina za svog otuđenog supruga Pitera da upozna Boga u Gabonu. A onda se dogodilo nešto neverovatno. Njihovu priču možete pročitati na 10. stranici časopisa.

LIBERIJA

4	Škola za Liberiju / 4. jul	i	20	Puzati kao beba / 29. avgust
6	Lako savladano čitanje / 11. jul		22	Čudni snovi i devojčica / 5. septembar i
8	Dugačak put nazad do kuće / 18. jul	i	24	Nepismena, ali može da čita / 12. septembar i
			26	Majka sa ubilačkom namerom / 19. septembar
			28	Konačno slobodna / 26. septembar
			30	Budući projekti 13. Subote
			31	Izvori
			32	Mapa

GABON

10	Molitva spasava brak / 25. jul	i
12	Klađenje na konje / 1. avgust	
14	Prijatni, tihi glas / 8. avgust	

GVINEJA

16	Molitva i progonstvo / 15. avgust	
18	Post za porodicu / 22. avgust	i

i = Priče koje će posebno interesovati tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju Adventističke srednje škole u glavnom gradu Gabona Librevilu. Škola slikana za vreme građevinskih radova u martu 2019. biće otvorena za prijem 280 učenika u oktobru 2020. godine. Pročitajte priče iz Gabona koje se nalaze od 10. do 15. stranice časopisa, i skinite slike ovog i drugih projekata 13. Subote: bit.ly/WAD-2020

© 2020 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčizni,
urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji (ZCAD) u kojoj se nalazi 22 države: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Kape Verde, Centralna Afrička Republika, Čad, Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisau, Obala Slonovače, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sijera Leone i Togo.

U ovoj oblasti živi 436 miliona ljudi, uključujući 834.183 vernika Adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 523 ljudi.

Značajna uloga koje adventističko obrazovanje ima u širenju evanđelja postalo je obilato vidljivo dok sam prikupljao misionerske priče iz tri države, Gvineje i Liberije, koje će primiti deo sredstava darova 13. Subote u ovom tromesečju za otvaranje škole, i Gabona koji je već primio sredstva darova 13. Subote za izgradnju škole 2017. godine.

„Obrazovanje je ključ za razvoj crkve u zapadnoj Africi“, rekao mi je Aleksis Kuadio, pomoćnik u Kancelariji pionira svetske misije za Zapadno centralnoafričku diviziju, dok smo zajedno putovali obilazeći ove tri države.

Primitili smo da se 75% adventističkih škola u ovoj diviziji nalazi u Gani, u kojoj živi skoro polovina vernika divizije.

„Crkva nije snažna u državama francuskog govornog područja“, rekao je Aleksis.

„Potrebno je da im pomognemo otvaranjem škola, pa čak i malih klinika.“

Gvineja i Gabon su zemlje francuskog govornog područja, dok se u Liberiji i Nigeriji govori engleski jezik.

Posebne činjenice

Ako želite da učinite svoju Subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misionerski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/WAD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misionerskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, a posebno su usredsređene na primaoca misionerskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu dok čitate misionerske priče, ili možete odštampati i slikama ukrasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za misionerske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Izgradnju Akademije Kobaja, škole osnovnog i srednjeg obrazovanja u Konakri, u Gvineji.
- Otvaranje osnovne škole/centra uticaja u Bučananu u Liberiji.
- Osnivanje medicinskog centra u Abudži u Nigeriji.

Škola za Liberiju

LIBERIJA | 4. jul

B. Darlington Tia, 59

B. Darlington Tia odrastao je u hrišćanskoj crkvi u kojoj je njegov otac služio kao đakon, a njegova majka se molila za bolesne članove.

Majka je bila vrlo posvećena crkvi, ali otac nije. Pripadao je nekom tajnom društvu, i kada je Darlington imao 7 godina, pozvao je dečaka da postane član tog društva.

„Sine, tvoj pradeda i drugi preci bili su članovi ovog društva“, rekao je. „Trebalo bi da se pridružiš da bi mogao da me zameniš kada umrem.“

Međutim, Darlington nije bio zainteresovan da se pridruži tom tajnom društvu. Znao je da su njegovi članovi proslavljali mrtve pretke u planinama Liberije. Otac bi vrlo često odlazio pešačeći 4 sata od sela do planine da se moli i da prinese žrtve precima.

Kada bi došlo vreme da se sadi, otac se molio: „O preci, došli smo pred vas danas

jer želimo da sadimo na našem imanju, i želimo da nam imanje prosperira.“

Kada je majka bila trudna, otac se molio: „O preci, izlazimo pred vas da biste čuvali ovo dete.“ Kada je neka bolest pokosila selo, molio se: „O preci, došli smo pred vas zbog bolesti koja se širi u našem selu.“

Svaki put bi žrtvovao kokošku ili precima ponudio na žrtvu posude sa belim pirinčem. Ostavio bi kokošku i činije na zemlju i vratio se kući. Kasnije bi se vratio po činije i videći da u njima nije bilo hrane, verovao je da su preci primili žrtvu i da će odgovoriti na njegove molitve.

Darlington nije imao pravo izbora u vezi sa pridruživanjem tajnom društvu. Nije mogao da kaže ni da ni ne. Međutim, majka se odlučno tome usprotivila. Kad god se otac spremao da ide u planinu, ona bi odvodila dečaka u drugo selo.

„Ja želim da on postane hrišćanin“, rekla je ocu.

Darlington je pohađao nedeljnu školu svake sedmice, ali nije razumevao Bibliju. Kada je malo odrastao, jedan adventistički evanđelista je došao u selo i govorio o sedmom danu Suboti. Darlington je tom prilikom po prvi put u Bibliji čitao o Suboti. Tražio je od svog pastora da mu objasni da li je Subota ili nedelja pravi dan za proslavljanje Boga.

Pastor nije mogao da pronađe nijedan biblijski stih koji je podržavao svetkovanje Boga nedeljom.

„Sine moj, sedmi dan je Subota“, rekao je pastor. „Mi svetkujemo nedelju kao znak Hristovog vaskrsenja.“

Pošto je želeo da sledi Bibliju, Darlington se ubrzo krstio u Adventističkoj crkvi.

Otac nije bio zadovoljan njegovom odlukom, jer je znao da je to značilo da njegov sin nikada neće slaviti svoje pretke. Majka je, sa druge strane, bila srećna što je njen sin voleo Boga.

Darlington je čeznuo da postane pastor i neprestano se molio za to. Budući da Adventistička crkva nije imala fakultet u Liberiji, morao bi da putuje u Ganu ili Nigeriju da bi studirao teologiju.

Znajući da njegovi roditelji nisu mogli da mu pomognu, naporno je radio da skupi sredstva za školske troškove. Građanski rat je prekinuo njegove napore, i devedesetih godina prošlog veka, počeo se baviti politikom. Bio je izabran u nacionalni parlament.

Razmišljao je: „Ako ne mogu da uštedim novac da bih studirao teologiju u inostranstvu, mogu barem da osnujem adventistički fakultet u Liberiji, tako da mladi ljudi mogu ovde da studiraju.“

Godinu dana nakon što je bio izabran u parlament, učestvovao je u prikupljanju sredstava za Adventistički univerzitet Zapadne Afrike u glavnom gradu Liberije, Monroviji.

Posle provedenih šest godina u parlamentu, napustio ga je usled jakih pritiska da prihvati mito i da se uključi u rad tajnih društava. Upisao je teologiju na Adventističkom fakultetu.

Danas Darlington radi kao pastor i predsednik Jugoistočne liberijske misije, koja će primiti deo sredstava darova 13. Subote ovog tromesečja, kojim će biti izgrađena škola od 1. do 6. razreda u gradu Bučanana.

„Veoma sam zahvalan Bogu što me je pozvao da radim u Njegovom delu, u pri-

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Darlingtonu: bit.ly/Darlington-Teah. ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/school-for-liberia).
- Slike vezane za projekte 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Misionske informacije

- Dnevni bilten Generalne konferencije iz 1889. godine spominje „brata Gastona iz Liberije koji je nedavno prihvatio istinu i vratio se u svoju zemlju da seje seme dragocene istine u svom narodu“. Dajući izveštaj o svojoj poseti Zapadnoj Africi 1892. godine, Lorens Čedvik je na sednici Generalne konferencije uputio poziv misionarima da se pridruže bratu Gastonu. (GC Daily Bulletin 5:2, Jan. 29, 1893). Međutim, Liberija je morala da čeka još 33 godine na zvanično prve adventističke misionare.
- Tridesetog aprila 1930. godine, prva četiri adventistička obraćenika bila su krštena u gradu Sin. Među njima bio je Vili Helbig, kasnije prvi rukopoloženi liberijski sveštenik.
- Oko 85,5% stanovništva Liberije sebe smatra hrišćanima. Islam, pretežno sunitski islam uz manji deo šitskog i ahmedanskog islama, obuhvata 12,2% stanovništva.

premanju ljudi za Njegov skorašnji dolazak“, izjavljuje Darlington.

Hvala vam što planirate da izdvojite velikodušna sredstva za darove da bi omogućili izgradnju jedne osnovne škole u Bučanana u Liberiji, koja će zameniti školu uništenu u građanskom ratu koji je pogodio ovu državu. 🌍

Lako savladano čitanje

LIBERIJA | 11. jul

S. E. Džo Sija, 66

Džo Konjon Sija nije znao da čita. U njegovom selu Sija u Liberiji nije bilo škole. Kao dečak radio je na porodičnom imanju na kome su gajili pirinač. Kada je odrastao, oženio se i dobio devetoro dece. I dalje je radio na farmi. Nije imao potrebu da zna da čita.

Jednog dana, jedan adventistički evangelista, Vili Helbig, stigao je u selo. Džo je bio zainteresovan saznanjima iz Biblije pa je sa ostalim seljanima tražio da evangelista proučava sa njima. Vili se složio, i mesec dana kasnije, pedesetoro odraslih u selu i obližnjem selu Dehju bilo je kršteno.

Vili, prvi pomazani adventistički pastor liberijske crkve, rekao je novim vernicima da je došao njihov red da šire poruku evanđelja. Džo nije znao šta da misli. Voleo je Isusa i želeo da širi evanđelje. Međutim, imao je 45 godina i nije znao da čita.

„Ja ne mogu da otvaram Bibliju i poučavam iz nje“, rekao je.

Vili nije bio zabrinut. Pozvao je Džoa i petoricu drugih novokrštenih vernika da pohađaju biblijsku školu za obučavanje u Dehjuu. Prvog dana rada, Džo je posmatrao ostalu petoricu ljudi u Vilijevoj učionici. Niko od njih nije išao u školu. Niko od njih nije znao da čita. Bio je u dobrom društvu.

Vili se pomolio i svakom dao po jedan novi primerak Biblije. Zatim, otvorio je svoju Bibliju i pokazao ljudima kako da pronađu značajne stihove. Čitao je naglas svaki stih, objašnjavajući značenje svake reči.

Džo se iskreno molio. Nije znao kako će uspeti da zapamti sve stihove. Želeo je da svedoči drugima o Isusovom skorom dolasku, ali nije znao kako će to ikada moći da uradi.

Svakog dana su se sastajali sa Vilijem da proučavaju Bibliju. Džo se stalno molio da Sveti Duh blagoslovi njihov rad na časovima.

Jednog dana, dok je Vili vodio ljude kroz biblijsku priču, Džo je primetio da nije imao problem da sam pronađe stihove. Dok je Vili čitao, mogao je da prati tekst u svojoj Bibliji. Pogledao je svoje kolege, oni su isto mogli da pronađu stihove i da prate tekst. Tada su Džo i ostali muškarci ustali i počeli samostalno da čitaju naglas Bibliju zadivljenom evanđelisti.

Kada se vratio kući, Džo je pokušao da čita neku drugu knjigu osim Biblije, ali nije mogao da razume nijednu reč. Našao je još jednu knjigu, ali ni nju nije mogao da čita. Međutim, Bibliju je sa lakoćom mogao da čita.

Džo je postao glavni starešina prve Adventističke crkve osnovane u selu Sija i okolini 1937. godine. Iako nikada nije pohađao školu, on je energično poučavao i propovedao iz Biblije u novoj crkvi, koja se nalazi u selu Njuses. Umro je 2003. godine u devedesetoj godini života.

„To je bilo delovanje Svetog Duha“, rekao je njegov sin, takođe starešina crkve. „Sveti Duh je onaj koji daje znanje, a želeo je da adventna poruka dođe u našu oblast. On je omogućio mom ocu da čita Bibliju.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Bučananu u Liberiji, da zameni školu uništenu u građanskom ratu nekoliko godina ranije. Bučanani se nalaze blizu sela Sija. 🌍

U vezi sa pričom

- Pogledajte Džoa u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Joe-Seeya ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/one-adventist-in-10000).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.
- Selo Sija je dobilo naziv po Džoovoj porodici.

Zanimljivosti

- Društvo za kolonizaciju slobodnih obojenih ljudi Amerike, poznatije pod nazivom „Američko kolonizatorsko društvo“ osnovano je u SAD-u 1816. godine. Ovo društvo podržavalo je migraciju slobodnih Afroamerikanaca na afrički kontinent. Podržavaoci ovog društva bile su religiozne i političke grupe koje su se protivile ropstvu, i vlasnici robova koji su smatrali da su slobodni crni ljudi pretnja za stabilnost robovlasničkog sistema.
- Liberija je poznata po svojim dekorativnim maskama, drvenim rukotvorinama i predmetima kao što su češljevi, kašike i viljuške. Liberijske skulpture od drveta nastale su pod uticajem stare istorije, folkloru, narodnih izreka, duhovnosti i seoskog života. One pokazuju umetnikovu želju da naglasi detalje i njegovu povezanost sa ljudima i obrađenim predmetima od drveta.
- Hrana u Liberiji bila je pod uticajem kontakata, trgovine i kolonizacije od strane SAD-a. Posebna hrana je mešavina hrane sa američkog juga sa tradicionalnom zapadnoafričkom hranom. Hrana se pretežno sastoji od pirinča, i drugog skroba, tropskog voća, povrća i lokalnih riba i mesa. Liberija takođe ima i pekarsku tradiciju koju su doseljenici doneli iz SAD-a i koja je jedinstvena u zapadnoj Africi.

Dugačak put nazad do kuće

LIBERIJA | 18. jul

Alfonso Peter Džua, 48

Alfonso Peter Džua je sa devetnaest godina pobjegao od građanskog rata u Liberiji, ukrcavši se u voz za Gvineju.

Nije ni pomislio da će ga putovanje odvesti kroz osam država i da će se 14 godina kasnije vratiti u svoj dom sa suprugom Indonežankom.

Vremena su bila teška kada je 1992. godine napustio svoju državu, a ubrzo i Adventističku crkvu, crkvu svoje mladosti.

Uz pomoć humanitarne organizacije završio je svoje školovanje u Gvineji, ali se našao na ulici. Pokušavao je da zaradi novac na razne načine. Prodavao je heroin. Varao je ljude uzimajući im novac. Pozajmljivao je novac naplaćujući kamatu.

Posle godinu dana čeznuo je za novim prilikama tako da je ilegalno kupio gvinejski pasoš i otišao u Senegal. Tokom četiri godine prodavao je heroin, varao ljude uzimajući im novac i pozajmljivao novac uz dobit. Tražeći nove mogućnosti,

otišao je u Tunis, zatim, Indiju, Tajland, Indoneziju. U svakoj državi, prodavao je drogu, varao ljude, zarađujući dovoljno za život i za odlazak na neko drugo mesto.

Uvideo je da mu je novac omogućivao da kupuje sve što je hteo, uključujući i vize za njegova putovanja.

U glavnom gradu Indonezije, Džakarti, Alfonso je počeo ozbiljno da razmišlja o životu. Setio se da je odlazio u crkvu Subotom. Osećao se loše jer je znao da nije bio poslušan Božjim zapovestima. Jednog dana, počeo je da govori o Bogu dok je igrao bilijar sa jednim Špancem. Taj stranac ga je pozvao da poseti njegovu crkvu naredne nedelje. Američki misionar koji je vodio nedeljnu crkvu slušao je Alfonsovu priču, ponudivši mu pomoć oko plaćanja iznajmljene kuće. U zame-nu za to, Alfonso je obavljao određene poslove u crkvi i upravljao njenim zvučnim sistemom.

Međutim, stalno je razmišljao o Suboti. Pronašao je adresu jedne Adventističke crkve i počeo da prisustvuje bogoslužjima Subotom, dok je i dalje radio u drugoj crkvi. Imajući samo srednjoškolsko obrazovanje, čeznuo je da studira, ali delovalo je da niko nije bio spreman da mu pomogne. Crkva u kojoj je radio nije mu mogla pomoći. Adventistička crkva, takođe, ali, ponovo ga je povezala sa roditeljima u Liberiji. Nije bio u kontaktu sa njima otkako je pobegao iz Liberije.

Nakon tri godine nedeljna crkva je prestala da ga podržava. Alfonso se vratio prodavanju droge, varanju ljudi i pozajmljivanju novca uz dobit. Međutim, nešto veliko se desilo negde u to vreme u njegovom životu. Oženio se. Dok je radio u nedeljnoj crkvi, zaljubio se u Vastinu, rođaku kućepazitelja američkog misionara.

Nakon nekog vremena, Alfonso je osetio poznatu želju za novim stvarima i otputovao u Kinu. Posle četiri meseca, poslao je po svoju suprugu. Dok je bio u Kini njegove misli vratile su se Bogu. U jednoj knjižari pronašao je Bibliju na engleskom jeziku. Njegov pogled je pao na Knjigu Propovednika: „Taština nad taštinama, veli propovednik, taština nad taštinama, sve je taština.“ (Knjiga Propovednika 1,2)

„Moj život je ispunjen taštinom“, pomislio je. „Trebalo da se vratim kući u Afriku.“

Vastina i on odleteli su za Liberiju 2006. godine. Kod kuće je doživeo emotivno spajanje sa svojim roditeljima. Predao je svoje srce Isusu i odlazio u crkvu svake Subote. Vastina mu se pridružila i posle nekog vremena i ona je predala svoje srce Isusu.

Danas Alfonso radi kao drvoseča u Bučananu, a Vastina prodaje pirinač, ulje

U vezi sa pričom

- Pogledajte Alfonsa u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Alphanso-Juah ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/long-road-home)
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa bit.ly/WAD-2020.

Zanimljivosti

- Monrovija je glavni i najveći grad u Liberiji. Grad je dobio ime u čast američkog predsednika Džejmisa Monroa, značajnog podržavaoca kolonizacije Liberije i američkog kolonizatorskog društva. Pored Vašingtona, to je drugi glavni grad neke države koji je dobio ime po nekom američkom predsedniku.

i druge namirnice na tezgi ispred njihove kuće. Imaju troje dece, od 5, 8 i 12 godina.

Alfonso uvek spremno svedoči o Božjoj milosti u svom životu.

„Strah Gospodnji je početak mudrosti“, izjavljuje. „Kada sam osećao krivicu, strah Gospodnji ispunjavao je moje srce, i činio me mudrim.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Bučananu, u Liberiji, umesto stare, porušene škole u građanskom ratu.

Alfonso se nada da će svoju decu upisati u tu novu školu. 🌍

Molitva spasava brak

GABON | 25. jul

Anželik Abeme, 45

Anželik Abeme se zaljubila u Petera kada je imala 15 godina a on 20. Ovaj par je odlučio da živi zajedno, i dobili su dve devojčice u Ojemu, gradu na severu Gabona.

Život je bio težak. Peter je pio i pušio, ali ga je Anželik uprkos tome volela.

Kada je imala 25 godina, jedan adventistički komšija ju je pozvao na seriju evanđeoskih predavanja. Imala je mnoštvo pitanja oko učenja o Suboti, i nije bila zadovoljna odgovorima koje je evanđelista navodio. Poslednjeg petka dvonedeljne serije predavanja, evanđelista joj je sugerisao da pita svog pastora o Suboti. Odlučila je da to i učini.

Vraćajući se svojoj kući pešice te večeri, na putu je susrela pastora.

„Pastore, koji je pravi dan za svetkovanje, Subota ili nedelja?“, upitala je. „Adventistička crkva kaže da je po Bibliji Subota dan za svetkovanje.“

Pastor joj nije protivrečio.

„Ono što ti je rečeno o Suboti je istina“, rekao je. „Saznala si istinu. Probaj da ideš u Adventističku crkvu.“

Život je postao mnogo složeniji nakon što se Anželik krstila. Pitala je Petera da se venčaju, ali on je odbio. Kada je tražila od njega da napusti kuću, on se preselio u Port Gentil, grad udaljen 400 km na jugu. Anželik se svakog jutra i večeri molila da Peter upozna Isusa.

„Gospode, omogućio si mi da spoznam istinu, molim Te da pomogneš i Peteru da je upozna.“

Peteru je slala poštom biblijska proučavanja.

U Port Gentilu, Peter je upao u teškoće. Jedan poslodavac ga je optužio za krađu, iako je Peter govorio da je nevin. Bio je odveden u zatvor na tri meseca. U zatvoru imao je puno vremena za razmišljanje. Nije imao šta da radi, pa kada mu je jedan adventistički kapelan ponudio biblijska proučavanja, rado je prihvatio. Kratko vreme pre otpuštanja iz zatvora, bio je kršten.

Anželik je od prijatelja saznala da je Peter bio u zatvoru, ali nije ništa znala o biblijskim proučavanjima. Nastavila je da se moli za njega svakog jutra i večeri.

„Gospode, omogućio si mi da upoznam istinu, molim Te da pomogneš i Peteru da je upozna.“

U vezi sa pričom

- Pogledajte Anželik na Jutjub klipu na linku: bit.ly/Angelique-Abeme ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/prayer-saves-marriage).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Misionske informacije

- Misija u Gabonu osnovana je 1975. godine, a organizovana 1978. godine. Njeno sedište nalazi se u glavom gradu Librevilu.
- Hrišćanska adventistička crkva zvanično je priznata od strane vlasti u Gabonu 1981. godine.
- Oko 73% populacije praktikuje barem neke elementa hrišćanstva, 12% praktikuje islam, 10% tradicionalna domorodačka verovanja, a 5% smatra se ateistima.

Nakon što je izašao iz zatvora, nazvao je Anželik i rekao joj o svojoj novoj veri.

„Sada razumem zašto si želela da se iselim iz kuće“, rekao joj je. „Toliko sam srećan što sam postao adventista.“

Anželik je bila presrećna. I dalje je volela Petera. Promenila je svoje svakodnevne molitve, traživši od Boga da Peterov život pokaže plod njegove vere. Želela je da prestane da pije i puši.

Peter je redovno zvao da se raspituje o svojim ćerkama. Tokom jednog poziva, Anželik je rekla Peteru da planira da pošalje svoje mlađe ćerke u izviđački kamp u Port Gentilu na nedelju dana.

Dogovorili su se da se susretnu na kampovanju. Prošlo je šest godina otkako su razdvojeni.

Peter je veoma srdačno pozdravio Anželik na kampovanju sa velikim osmehom i toplim zagrljajem. Proveli su dva sata u razgovoru. Anželik je uvidela da se njegov život stvarno promenio. Nije ni pušio ni pio. Imao je prijatnu narav.

Kada se kampovanje završilo, Anželik je ostala u Port Gentilu još nedelju dana kako bi provela još neko vreme sa Peterom. Tada joj je Peter predložio da se venčaju.

„Da, venčajmo se“, srećno je odgovorila Anželik.

To se dogodilo pre osam godina. Danas Peter služi kao starešina crkve u Librevilu, glavnom gradu Gabona. On voli Isusa celim svojim srcem. Anželik ne može biti srećnija.

Tokom tih mračnih dana, ona je nalazila ohrabrenje i nadu u Jevanđelju po Mateju u kome Isus kaže: „Nego išтите najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati.“ (Matej 6,33)

„Naš prvi cilj bi trebalo da bude da tražimo carstvo Božje“, smatra Anželik. „Ako ste vernik, a vaš bračni drug to nije, nastavite da se molite jer Bog može da učini čudo u srcu. Nakon šest godina, Bog je odgovorio na moje molitve.“

Pre tri godine, deo darova 13. Subote pomogao je da se izgradi srednja škola za 280 učenika u Anželikinom gradu Librevilu u Gabonu.

Hvala vam što planirate da izdvojite velikodušna sredstva ovog tromesečja koja će biti upotrebljena za izgradnju škola u još dve afričke države, u Gvineji i Liberiji. 🌍

GABON | 1. avgust

Klađenje na konje

Kristof Minsta Miovono, 44

Trke konja privukle su Kristofa kada je imao 27 godina. Kristofov otac, profesor matematike, postao je zagrižen za opklade na konje dok je studirao na univerzitetu u Francuskoj.

Kada se vratio u svoju domovinu, shvatio je da su konjičke trke postale popularna zabava i u Gabonu.

Međutim, niko nije odlazio na trke da se kladi. Umesto toga, odlazili su u kioske kraj puta gde su mogli da se klade na trke konja koje su se odigravale u Francuskoj.

Otac je jednom prilikom odveo Kristofa na kiosk da se kladi.

Pošto nije imao posao, otac mu je dao novac da bi zajedno mogli da se klade. Ubrzo se Kristof svakodnevno kladio na konje ulažući 5.000 centralnoafričkih franaka (10 USD).

Preskakao je obroke i noćni san da bi iskušavao svoju sreću na konje.

Adventistički prijatelji iz glavnog grada Gabona, Librevila, primetili su Kristofovo zanimanje za opklade. Upozoravali su ga i odgovarali od toga.

Kristof nije želeo da ih sluša.

„To je igra u kojoj možeš da treniraš svoj um“, rekao je. „Potrebno je da znaš matematiku da bi mogao da igraš.“

Jednog nedelnog jutra, Kristof je izgubio 3.000 franaka na konjskim trkama na kiosku. Vraćajući se kući, proveravao je listice za klađenje i shvatio da je pogrešio što se nije kladio na određenog konja. Uvidevši da mu je preostalo 2.000 franaka, vratio se na kiosk.

Dok je stajao ispred kioska ispunjavajući listice, jedan automobil izgubivši kontrolu skrenuo je s puta i naleteo na njega i još dve žene koje su bile u njegovoj blizini. Vozač se nije zaustavio, već je pobegao sa mesta nesreće.

Dobri ljudi su brzo prevezli Kristofa i ove žene u bolnicu. Jedna od njih je ubrzo podlegla povredama. Nekoliko trenutaka kasnije i druga žena je umrla. Kristof je ležao na krevetu, noge su mu bile oduzete, a njegova plava majica bila je umrljana krvlju. Bio je u strahu da će umreti.

Počeo je da se moli: „Gospode, sad shvatam“, rekao je. „Rekao si mi mnogo puta da prestanem sa kockanjem, ali ja nisam slušao. Sada ću polušati.“

Nije imao načina da kontaktira svoju porodicu. Puna dva dana nije primio nikakvu medicinsku negu jer nije imao dovoljno novca. Konačno, uspeo je da skupi snagu i ustane iz kreveta, i vukući se po podu dođe do ulice i pozove taksi. Potrošio je zadnjih 2.000 franaka na vožnju do kuće.

Potpuni oporavak

Sestra, koja je bila medicinska sestra, negovala ga je kod kuće. On se molio za isceljenje: „Gospode, izbavi me od smrti“, rekao je. „Ako me zaštitiš i pomogneš mi da opet prohodam, predaću svoj život u Tvoje ruke i prestaću da se kockam.“

Tri sedmice kasnije, mogao je opet da hoda. Skupio je nekoliko hrpa starih listica za klađenje i spalio ih pred svojom porodicom.

„Nije mi važno da li sam bogat ili siromašan“, rekao je. „Ja ću služiti Gospodu i više se nikad neću kladiti.“

I zaista, nikada se više nije kladio. Danas Kristof Minsta Miovono ima 44 godine i radi kao moler.

„Bolje je raditi i zarađivati novac nego kladiti se i nadati se lakoj zaradi.“

Pre tri godine, deo sredstava darova 13. Subote pomogao je da se izgradi srednja škola za 280 učenika u Kristofovom gradu, Librivilu u Gabonu.

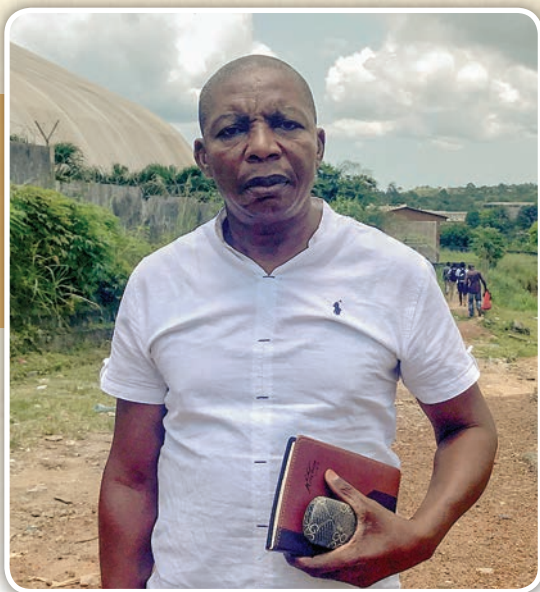
Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva ovog tromesečja, koja će biti upotrebljena za izgradnju škola u afričkim državama, Gvineji i Liberiji. 🌍

U vezi sa pričom

- Pogledajte video-klip o Kristofu na linku: bit.ly/Christophe-Minsta ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/betting-on-horses).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Zanimljivosti

- Zvanični naziv države je Republika Gabon.
- Zvanični jezik je francuski.
- Mala gustina naseljenosti, velike rezerve nafte i strane privatne investicije pomogle su da Gabon postane jedna od najprosperitetnijih država Podсахarske Afrike, sa trećim bruto domaćim proizvodom po glavi stanovnika u ovoj oblasti sveta posle Ekvatorijalne Gvineje i Bocvane.
- Gabonska kuhinja bazira se na kasavi, pirinču, testenini od manioke, ribi koja se u velikim količinama može naći duž reka i morske obale, mesu od antilope, divokoze, divlje svinje i zmije, kao i tropskog voća poput banana, ananasa i šećerne trske.
- U Gabonu se nalaze stotine dolomitskih i krečnjačkih pećina. Sa velikom površinom skrivenom ispod šumskog pokrivača, mnoge od ovih pećina ostaju neistražene. U ovim pećinama, posebno Abanda pećinama, mogu se videti retki narandžasti pećinski krokodili, koji žive jedino ovde u Gabonu. U pećinama se nalaze stotine hiljada slepih miševa. Pećine u Gabonu sadrže bogati podzemni biodiverzitet koji se ne može nigde drugde naći.
- U Gabonu se nalazi 80% afričke populacije babuna.

Prijatni, tihi glas

Žan Obame Efajong, 58

Ljubomora je promenila život političkog službenika Žana Obame Efajong.

Njegova supruga Rozet svake večeri se kasno vraćala kući u gradu Librevil, glavnom gradu zapadnoafričke države Gabon. Žan nije znao šta je radila i gde je bila.

Postao je sumnjičav i plašio se najgoreg. Konačno, direktno ju je upitao gde je bila.

„Bila sam kod sestre“, odgovorila je.

Naredne večeri postavio joj je isto pitanje.

„Bila sam kod sestre“, ponovo je odgovorila.

Davala mu je isti odgovor svake večeri. Žan nije mogao da poveruje da je njegova supruga provodila toliko vremena u kući svoje sestre. Odlučio je da je pita da i on sledeći put pođe sa njom u posetu.

Rozet ga je odvela u crkvu na kojoj je stajao natpis: „Večni život“. Žan je bio iznenađen što vidi crkvu, jer mu je supruga govorila da je kod sestre. Laknulo mu je kada je shvatio da supruga odlazi svake večeri u crkvu, a ne da čini nešto drugo.

Crkva je podučavala mešavinu hrišćanstva i tradicionalnih afričkih verovanja.

Žan je otišao u crkvu tri večeri uzastopce da bi video da li je Rozet stvarno vreme provodila na tom mestu. On je stajao napolju i posmatrao. Četvrte večeri, mlada žena, vlasnica kućne crkve, upitala ga je šta radi.

„Zašto dolazite, a ne uđete? Uđite danas ili nemojte više dolaziti.“

Žan je ušao unutra. U crkvi je bilo zanimljivo, a članovi crkve bili su prijateljski raspoloženi. Kad je imao jedno natprirodno iskustvo, ne tako retku pojavu u tradicionalnoj afričkoj religiji, vernici crkve su ga postavili za vođu.

Jednog dana, Rozet je odjednom prestala da dolazi na crkvene službe. Pre nego što je Žan mogao da sazna razlog, ona je neočekivano umrla tokom porođaja. Skrhan od bola, odlučio je da razmisli o svom životu, verovanjima, pomolivši se: „Ako ova crkva nije ona prava, pomози mi da je lako napustim“, rekao je.

Nikada više se nije vratio u crkvu i to mu nije predstavljalo nikakav problem.

Tri godine kasnije, Žan se jedne večeri pešice vraćao kući kada je primetio veliki šator postavljen na fudbalskom terenu u blizini svoje kuće. Čuo je prijatan, tihi glas

kako mu se obraća. „Gospodine, došli smo ovde zbog vas“, rekao je glas.

Žan je zastao, okrenuo se da vidi ko mu se to obraća, ali nikoga nije video. Kada je krenuo dalje, glas mu se opet obratio: „Gospodine, uđite unutra da čujete evanđelje.“

Žan je ušao u šator i seo na stolicu u zadržanom delu.

To je bilo prvo veče desetodnevne evanđeoske serije. Adventistički evanđelista je pozivao na pokajanje. Žan je plakao dok je slušao. Naredne večeri, poneo je list papira i olovku da zapisuje beleške.

Za vreme sastanaka, osetio je snažnu želju da se krsti. Kod kuće je takođe osetio istu želju. Odlučio je da razgovara sa evanđelistom.

„Ne znam ništa o vašoj crkvi, ali sve vreme imam želju da se krstim“, rekao je.

Evanđelista se nasmešio.

„Gospod vam se otkrio“, odgovorio je. Žan je ubrzo bio kršten.

On je danas aktivni član crkve. Svakodnevno se seća prijatnog, tihog glasa koji je čuo kada je prolazio pored šatora.

„Glas mi je pomogao da nađem pravi put. Isus je moj život.“

Pre tri godine, deo sredstava darova 13. Subote, pomogao je da se izgradi srednja škola za 280 učenika u Žanovom gradu Librivilu, u Gabonu.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva ovog tromesečja, koja će biti upotrebljena za izgradnju škola u afričkim državama, Gvineji i Liberiji. 🌍

U vezi sa pričom

- Pogledajte Žana na Jutjubu: bit.ly/Jean-Obame-Efayong ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/sweet-gentle-voice).
- Slike vezane za projekte 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Zanimljivosti

- Librevil je glavni i najveći grad u Gabonu. Ovaj grad se nalazi na reci Komo, blizu Gvinejskog zaliva i centra trgovine drvnom građom.
- Ova oblast je najpre bila je naseljena Pigmejima. Kasnije su se Bantu plemena doselila u ovu oblast.
- Oko 85% Gabona prekriveno je prašumama, od kojih je 11% proglašeno nacionalnim parkovima, među kojima su neki najveći parkovi prirode na svetu.
- U Gabonu je mahom mlada populacija. Oko 40% ukupnog stanovništva je ispod 15 godina starosti. Oko 56% stanovništva je u rasponu od 15. do 64. godine. Manje od 4% populacije je starije od 65 godina.
- Značajni činioci gabonske kulture su pravljenje maski i ritualno farbanje lica. Stilovi dramatično variraju među različitim etničkim grupama. Gabonci koriste maske u svetkovanju predaka i prilikom obeležavanja značajnih događaja u životu. One su deo pogrebnih i poljoprivrednih rituala. Gabonci upotrebljavaju maske da promovisu plodnost, duhovnu zaštitu i da iskažu svoj kulturni identitet. Maske se razlikuju po stilu, geometrijskim oblicima, stilizovanim, često preteranim karakteristikama, i realističnim, detaljnim izrazima lica.

Molitva i progonstvo

GVINEJA | 15. avgust

Majmuna Bangura, 29

Kada se jedan adventistički hrišćanin pojavio na vratima naše kuće u Konakri, Gvineji, moj suprug i ja razgovarali smo sa njim nekoliko minuta.

Tada mi je pružio pamflet. Primetila sam reč „Isus“ napisanu malim fontom u uglu. Ne dodirujući uopšte pamflet, rekla sam da ga preda mom suprugu, Alfi.

Međutim, pošto je pamflet bio napisan na francuskom, koji Alfa nije znao, dao ga je meni i rekao: „Pročitaj mi.“

Bacila sam ga na zemlju.

„Nisam hrišćanka!“, rekla sam. „Ne želim da dotičem nešto ovakvo.“

Otišla sam. Nisam želela da slušam o hrišćanstvu. Štaviše, bilo je vreme za moje večernje molitve.

Međutim, nisam mogla da se molim. Bila sam toliko uznemirena da moj um nije mogao da se usredsredi. Mogla sam da čujem adventističkog posetioca kako na vratima razgovara sa mojim suprugom.

Pitao je Alfu da li ima bilo kakvu potrebu za molitvom.

„Potreban mi je posao“, rekao je Alfa, električar po struci. „Takođe, kada zarađim novac, isuviše lako se potroši. A moja supruga ima tešku trudnoću. Molim vas, molite se za nju.“

Čuvši te reči, prišla sam i rekla nešto što čak ni moj suprug nije znao. Tokom poslednjeg odlaska u bolnicu, doktor mi je rekao da moja beba nije više u životu.

Moj suprug je bio šokiran ovim vestima. „Molim vas, molite se za mene“, zamolila sam adventističkog vernika.

Pomolio se: „Ako beba treba da dođe na ovaj svet, molim Te, Gospode, daruj ovaj ženi bebu. Ako ne, neka bude Tvoja volja.“

Kada je završio molitvu, podigao je pamflet sa poda i napisao svoje ime, Trankil Fasinaduno, broj telefona i predao ga Alfi, rekavši blago: „Možda će vaša supruga jednog dana držati ovo i čitati vam.“

Čim je otišao, pocepala sam pamflet i bacila ga. Svidela mi se njegova molitva, ali nisam želela išta da imam sa njegovim hrišćanstvom.

Te noći spavala sam dobro po prvi put u nekoliko meseci. Bol i krvarenje su prestali.

Kada sam otišla u bolnicu, saznala sam da je doktor napravio grešku. Nisam ni bila u drugom stanju.

Tada se moj mlađi sin, Entoni, razboleo. Donela sam mu lek u bolnicu, ali ništa nije pomagalo. Setila sam se kako je moja bolest prošla pošto se Trankil pomolio.

„Zašto li sam bacila pamflet sa njegovim brojem telefona?“, kudila sam samu sebe.

Narednog dana razmišljala sam o broju telefona kada sam začula kucanje na vratima. Bio je to Trankil.

„Zaista mi je drago što si ovde“, rekla sam plačući. „Upravo sam razmišljala o tome kako bi bilo lepo da sam sačuvala tvoj broj telefona. Molim te, pomoli se za mog sina.“

Trankil se pomolio i moj sin je ozdravio istog popodneva.

Alfa i ja bili smo zadivljeni, ali i dalje nisam želela da idem u crkvu. Međutim, pamtila sam Trankilove molitve, tako da sam odlučila da odem u crkvu posle mesec dana. Propoved me je duboko taknula, i tada sam rešila da odlazim u crkvu svake Subote.

Alfa je sa druge strane bio samo dva puta. Prestao je da odlazi kada su ga prijatelji upozorili da će izgubiti razum ako nastavi da ide. Nije želeo ni ja da tamo odlazim. Ja sam išla krijući od njega. Nakon nekog vremena, primetio je da sam napuštala kuću svake Subote, a prijatelji su mu rekli da su me videli kako ulazim u crkvu.

Alfa je počeo da me tuče. Jednom me je tako istukao da sam morala da odem u bolnicu.

Međutim, nastavila sam da odlazim u crkvu. U Subotnoj školi sam naučila kako da živim kvalitetnijim životom. Trankil, koji je bio pionir svetske misije, držao mi je biblijske lekcije. Odlučila sam da postanem hrišćanka kada smo čitali o sedmom danu Suboti u okviru Deset zapovesti.

Alfa me je i dalje tukao. Kad god bi otvorila svoja usta da nešto kažem, ošarmario bi me, odbivši da razgovara sa mnom. Više nismo spavali u istoj sobi, a odbijao je da izdržava naše sinove. Molim se za njega svaki dan.

Jedan od mojih omiljenih biblijskih tekstova je zapisan u Jevanđelju po Jovanu,

U vezi sa pričom

- Zamolite žensku osobu da iznese ovu priču kao lično iskustvo.
- Pročitajte Trankilovu stranu ove priče sledeće sedmice.
- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Majmuni: bit.ly/Maimouna-Bangoura.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/prayer-and-persecution).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Misionske informacije

- Adventno delo u Gvineji počelo je 1987. godine, kada je jedan bračni par iz Evrope tiho svedočio o svojoj veri. U aprilu 1992. godine, prve ratne izbeglice iz Liberije došle su u Gvineju, među kojima je bilo nekoliko adventističkih hrišćana i rukopoloženi pastor V. Olojsijus. Oni su ubrzo počeli da svedoče o svojoj veri.

u kome Isus kaže: „Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i Mene verujte.“ (Jovan 14,1)

I pored progonstva, ja imam mir u srcu jer imam Hrista. Da li možete da se molite za mene? Uz Gospoda, pobeda je na našoj strani. Moj suprug će jednog dana postati hrišćanin.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju škole od 1. do 12. razreda u Konakri u Gvineji, u kojoj Majmunin sin i druga deca mogu da stiču obrazovanje.

Hvala vam što ćete imati Majmunu i adventističko delo u Gvineji u svojim molitvama.

Priču je lično ispričala Majmuna Bangura. 🌍

Post za porodicu

GVINEJA | 22. avgust

Trankil Fasinaduno, 34

Kapija na imanju bila je otvorena, pa sam ušao pravo u dvorište. Čovek i žena razgovarali su na tremu kuće, a dva dečaka su se igrala u blizini.

„Dobro jutro brate i sestro“, rekao sam osmehujući se. „Zovem se Trankil Fasinaduno. Veoma sam srećan što mogu da vas upoznam.“

Prošao sam pored dece. Videvši da je jedan od dečaka bio školskog uzrasta, upitao sam: „Kako je u školi? Šta ste danas učili?“

Dečak se osmehnulo i počeo da recituje azbuku. „Vaša deca su inteligentna“, rekao sam roditeljima.

Roditelji su se opustili kada su videli da sam pohvalio njihovu decu. Pitao sam kako se zovu.

„Ja se zovem Majmuna Bangura“, rekla je žena.

„Ja sam Alfa“, rekao je njen suprug.

Izvadio sam pamflet pod nazivom „Božja ljubav prema čoveku“.

„Donosim vam dobre vesti“, rekao sam, pružajući pamflet Majmuni. „To je Božja reč.“ Bacila je pogled na pamflet i rekla: „Ne hvala, dajte to mom suprug.“

„Ne, ja to ne umem da čitam“, rekao je Alfa. „Dajte to mojoj supruzi.“

Okrenuvši se prema Majmuni, rekao je: „Pročitaj mi.“

Ona je zgužvala pamflet i bacila ga na pod, otišla u kuću za svoje večernje molitve. Pitao sam Alfua da li ima neku potrebu za molitvom, i dok smo razgovarali, Majmuna se vratila sa molbom da se pomolim za njeno zdravlje.

Shvatio sam da niko nije želeo da čita pamflet zbog Isusovog imena koje je bilo napisano na prednjoj stranici pamfleta. Za ljude iz nehrišćanske vere, greh je čak i čitati nešto što nosi Isusovo ime. Videvši da nisu bili zainteresovani, napustio sam njihovu kuću, odlučivši da se molim i postim za njih. Čim sam izašao sa njihovog imanja, napisao sam njihova imena na listu papira i stavio ga u svoju Bibliju. U naredna tri dana nisam jeo niti pio u toku dana. Uveče, jeo sam lagani obrok od banane, pomorandže i pirinčane kaše.

Tokom dana nisam imao mnogo vremena da se molim za ovaj par jer sam bio zauzet držeći biblijske tečajeve i uspostavljajući nove kontakte sa ljudima kao pionir svetske misije.

Tražio sam od Boga da me budi u toku noći. Tri noći Bog me je budio u ponoć, 1 i 4 sata ujutro.

„Hvala Ti, Bože, što si mi omogućio da upoznam ovu porodicu“, molio sam se. „Neka Tvoja volja bude ispunjena u njihovim životima. Obidi ih svojim Duhom pre nego se ova tri dana završe.“

Treći dan posta i molitve završio se u Subotu. Odlučio sam da posetim Alfu i Majmunu nakon službe u crkvi. Pomolio sam se pre nego što sam krenuo u crkvu: „Ja ne pokušavam da obratim ovu porodicu. Sveti Duh je taj koji će ih obratiti. Budi uz mene dok budem u poseti kod njih.“

Tokom Subotne škole, osetio sam podsticaj da odem odmah u posetu ovoj porodici u slučaju da kasnije u toku dana ne budu kod kuće.

Majmuna me je srdačno pozdravila, rekavši da je ozdravila nakon moje molitve. Tražila je da se molim za njenog sina koji se razboleo. Molio sam se. Te večeri, ponovo sam otišao kod njih da se raspitam za dečaka.

„Tamo je, igra se sa drugarima“, rekla je Majmuna pokazujući prstom. „Srećna sam zbog onog što ste učinili.“

Zamolio sam Majmunu da pozove dečaka da bismo mogli zajedno da se pomolimo. Videvši Isusovu ruku na delu, ohrabrio sam se da ga po imenu spomenem.

„Isus je taj koji je iscelio vašeg sina“, rekao sam. „Zato ćemo se pomoliti u Isusovo ime.“

Spustivši glavu, molio sam se: „Hvala Ti, Bože, što si dostojan slave i časti, zato što se kroz Tebe ovo čudo dogodilo. Hvala Ti što si iscelio Antonija. U ime Isusa iz Nazareta, Amin.“

Mesec dana kasnije, Alfa i Majmuna došli su u crkvu. Alfa je ubrzo prestao da dolazi. Počeo je da tuče svoju suprugu svake večeri zato što je ona nastavila da ide u crkvu. To je nije obeshrabrilo. Rekla mi je: „Molim vas, držite mi biblijske časove. Želim da upoznam Bibliju.“

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog brata da iznese ovu priču kao lično iskustvo.
- Priču o Majmuni mogli ste da čitate protekle sedmice.
- Pogledajte Trankila u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Tranquille-Fassinadouno.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/fasting-for-family).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Počeli smo da proučavamo Sveto pismo. Nakon nekog vremena, počela je sama da ga čita izjavivši: „Želim da budem sa Isusom zauvek.“ Predala je svoje srce u Njegove ruke.

Alfa je i dalje tuče, ali, Majmuna pronalazi snagu u Jevanđelju po Mateju, u kome Isus kaže: „Koji ljubi oca ili mater većma nego Mene, nije Mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego Mene, nije Mene dostojan. I koji ne uzme krst svoj i ne pođe za Mnom, nije Mene dostojan. Koji čuva dušu svoju, izgubiće je; a koji izgubi dušu svoju Mene radi, naći će je.“ (Matej 10,37-39)

Ona i ja postimo i molimo se za Alfu.

Zaista sam srećan što voli Isusa. Prava je radost predstaviti istinu ljudima i videti kako je prihvataju.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda, u Konakri u Gvineji.

Hvala vam što ćete imati Trankila i sve pionire svetske misije na umu u svojim molitvama. 🌍

Puzati kao beba

GVINEJA | 29. avgust

Umu Ture, 55

Umu Ture se teško razbolela kada joj je suprug preminuo. Kolena su joj natekla. Patila je od velikih bolova. Noću nije mogla da spava. Nije mogla da se kreće. Puzala je kao beba u porodičnoj kući u Konakri u Gvineji.

Jedan stariji ujak, Amara, vodio ju je u nekoliko bolnica, ali nijedan doktor nije mogao da joj pomogne. Odveo je kod vaučeva, ali nije bilo pomoći. Bila je prikovana za krevet u porodičnom domu, u kome je živela sa ujakom, mlađom sestrom i desetinom drugih rođaka.

Četiri duge godine su protekle, Umu je i dalje patila. Četiri godine nije mogla da hoda.

Jednog dana čula je razgovor svoje sestre sa nekim posetiocem u drugoj prostoriji. Posetilac je čitao tekstove iz Biblije i molio se. Umu nije bila hrišćanka, ali je htela da se neko moli za nju. Uz veliki

napor, izvukla se iz kreveta i dopuzala do te prostorije.

„Molim vas, pomolite se i za mene“, molila je.

Posetilac, Trankil Fasinaduno, bio je iznenađen što vidi stariju ženu kako puzi. Nije se tada pomolio.

Posle tri dana, Umu je čula kucanje na vratima i trenutak kasnije, Trankil je stajao iznad njenog kreveta.

„Gospođo, došao sam da se pomolim za vas“, rekao joj je.

Umu je bila presrećna.

Trankil je otvorio svoju Bibliju i čitao: „Vi ste od Boga, dečice, i nadvladaste ih, jer je veći koji je u vama negoli koji je na svetu.“ (1. Jovanova 4,4)

Zatim je zatvorio oči da se pomoli.

„Gospode, hvala Ti za život ove ćerke“, rekao je. „Omogućio si mi da budem ovde. Dao si mi istrajnost da se molim i postim u protekla tri dana za nju. Sada Te molim da isceliš moju sestru Umu, u Isusovo ime.“

Te noći, Umu je po prvi put posle nekoliko godina dobro spavala. Njeni bolovi su uminuli. Narednog dana, Trankil je ponovo došao da se moli. Molio se i postio za Umu naredne dve sedmice.

Jednog dana, Umu ga je iznenada pitala: „Gde se nalazi vaša crkva?“

Rekao joj je adresu Adventističke crkve. Nije bila daleko od njene kuće, ali nije mogla da hoda. Zatražila je pomoć. Jednog subotnog jutro, Trankil je odveo Umu na svom motoru u crkvu. Sledeće

U vezi sa pričom

- Pročitajte priču od protekle sedmice o Trankilu
- Pogledajte Umu u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Oumou-Toure ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/crawling-like-baby).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Zanimljivosti

- Mineralno bogatstvo Gvineje čini je jednom od potencijalno najbogatijih država Afrike. Međutim, njeno stanovništvo je jedno od najsiromašnijih u zapadnoj Africi.
- Samo 27% odraslih ljudi u Gvineji je pismeno.

sedmice, ponovio je celi poduhvat, i sledeće. Svakim danom, Umu je dobijala na snazi. Četvrte Subote, išla je sama pešice u crkvu.

Trankil je bio zadivljen što je video Umu da se kreće.

„Ovo je Isusovo čudo“, uzviknuo je.

Umin ujak i drugi članovi porodice su bili srećni videvši da joj je bolje, ali nisu voleli što odlazi u crkvu. Oni nisu bili hrišćani, i smatrali su da Umu ne poštuje njihovu porodičnu religiju. Ujak Amara je sazvaio veliki porodični skup. Dok je desetak članova porodice posmatralo, uzeo je u ruke crnu Bibliju i porodičnu tradicionalnu svetu knjigu.

„Koju knjigu ćeš izabrati?“, upitao je Umu. „Imaj na umu, da ako ne izabereš

našu svetu knjigu, više nećeš biti deo naše porodice.“

Umu je razmišljala o svojoj četvorogodišnjoj bolesti, i o tome kako je sada isceljena. Podigla je svoj pogled prema nebu.

„Biram Bibliju, tu crnu knjigu“, rekla je.

Ujak Amara se podrugljivo nasmejao i pogledao Umu.

„Sada, kada si izabrala Bibliju, uzmi je i propovedaj nam“, rekao je.

Suze su se nakupile u Uminim očima. Nije znala da čita.

„Vi znate da ja ne umem da čitam“, rekla je plačući. „Nikada nisam išla u školu. Ali, čovek koji se molio za mene, čitao je iz Biblije, i ja sam bila isceljena. Ja verujem da sila u Bibliji može učiniti još više za mene, kao i za vas, takođe.“

Ujak Amara ispunjen besom, rekao je članovima porodice da spakuju Umine stvari.

„Postala si hrišćanka“, rekao je. „Idi hrišćanima. Ne želimo ništa više da imamo sa tobom.“

Kako Umu nije imala mesto gde bi boravila, spavala je kod prijatelja. Bilo je teško, ali odbijala je da se odrekne Isusa. Kada su vernici crkve saznali za njenu situaciju, ponudili su joj da živi na crkvenom imanju. Tu živi i danas.

„Zahvalna sam Bogu na novoj porodici“, izjavljuje Umu. „Biću sa Gospodom Isusom zauvek.“

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda, u Konakri u Gvineji. U toj školi mnoga deca iz nehrišćanskih domova mogu naučiti o Isusovoj ljubavi. 🌍

Čudni snovi i devojčica

GVINEJA | 5. septembar

Marija, 29

Od svoje druge godine, Marija je odlazila sa svojom majkom kod vrača da bi od njega dobijala blagoslov za porodični posao u Gvineji.

Te posete su postale deo njenog života i izgledalo je kao da blagoslovi deluju. Majka je postala bogata privrednica koja je posedovala mnoge radnje širom ove zapadnoafričke države. Ona je takođe učinila svoju ćerku bogatom. Marija je imala kuću sa velikim ograđenim imanjem, dva automobila i veliku radnju za prodaju stilizovane odeće i tašni u Konakri, glavnom gradu Gvineje.

Vrač je, međutim, iznenadio dvadesetčetvorogodišnju Mariju kada je 2013. godine otišla kod njega da zatraži blagoslov.

„Ako želiš da budeš bogata, moraš da prineseš ljudsku žrtvu“, rekao je. „Žrtva mora da bude albino.“

Marija je dovođila krave vraču da ih žrtvuje, ali nikada nije razmišljala o ljudskoj žrtvi.

Sama pomisao o ljudskoj žrtvi uznemirivala ju je i opterećivala njen um. Kada je zaspala te večeri, sanjala je dvoje male dece koja su joj se obraćala, ali nije mogla da razume šta su joj govorila.

Naredne noći, usnila je istu decu u snu. Ali, sada je mogla da ih razume.

„Rešenje nije u posetama vraču“, reklo je jedno dete.

Naredne noći, Marija je ponovo usnila san. Ovog puta, čula je glas dok je hodala ulicom. Glas je rekao: „Rešenje je naš Otac i Spasitelj Isus Hristos.“

Kada se probudila, bila je zbunjena, jer ona nije bila hrišćanka. Pripadala je drugoj velikoj svetskoj religiji.

„Kako to Isus može da bude rešenje?“, pitala se.

Ispričala je svojoj majci o ova tri sna.

„Zašto moramo da prinesemo ljudsku žrtvu?“, pitala je.

Majci se snovi nisu uopšte dopali i rekla je Mariji da kupi kravu za žrtvu. Marija je poslušala. Dok se vrač pripremao da zakolje kravu, uveravao ju je da će snovi prestati.

Te noći, Marija je usnila još jedan san.

Krajem sedmice odlučila je da ode u kupovinu. U Subotu ujutro dovezla se kolima do ograde imanja, zaustavila se, čekajući da se kapija otvori. Dok je čekala, mala devojčica se pojavila i prišla prozoru

U vezi sa pričom

- Časopis „Adventistička misija“ ne iznosi Marijino pravo ime da bi zaštitio njenu privatnost. Ona je prikazana na slici.
- Čitajte priču o Mariji sledeće sedmice.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/maria-in-guinea).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Zanimljivosti

- Prosečni životni vek ljudi u Gvineji je 56 godina.
- Većina Gvinejaca radi u sektoru poljoprivrede, koji zapošljava 75% radnog stanovništva.

automobila. „Da li želiš da ideš u crkvu?“, pitala je devojčica.

Marija je bila iznenađena.

„Ja nisam hrišćanka“, odgovorila je. „Zašto me pitaš da idem u crkvu? Koga tražiš?“

„Želim da idem u crkvu“, rekla je.

Marija je posmatrala devojčicu. Pomislila je da se devojčica izgubila i da je tražila svoje roditelje. Nije znala ni za jednu crkvu u susedstvu.

Kao da je čitala njene misli, devojčica je rekla: „Ja znam put.“

Marija je odlučila da pomogne devojčici da nađe crkvu. Izašla je iz automobila. Nakon kratkog pešačenja, došle su do kapije centralne Hrišćanske adventističke crkve u Gvineji. Grupa ljudi je stajala blizu crkvene zgrade unutar imanja. Jedna žena je prišla Mariji i pitala kako može da joj pomogne.

„Ova mala devojčica je tražila da sa njom dođem ovde“, rekla je Marija pokazujući.

Međutim, nigde nije bilo devojčice. Marija je gledala svuda oko sebe. Nije je bilo. Došla je do ljubazne žene, iznenađena celom situacijom, i osetila odjednom jaku želju da joj ispriča o svojim snovima.

„Da li mogu nešto da vas pitam?“

„Naravno“, odgovorila je žena.

„Imala sam mnoštvo snova“, rekla je. „Prinela sam kravu na žrtvu, ali ništa ih nije zaustavilo. Više ne znam šta da radim.“

„Sačekajte samo trenutak“, rekla je žena. „Moj suprug je pastor. Pozvaću ga da pomogne.“

Tako je Marija, nehrišćanka, u državi u kojoj su mnogi ljudi neprijateljski nastrojeni prema hrišćanstvu, saznala za Isusa. Danas, ona je hrišćanka koja voli Isusa celim svojim srcem.

„Moje obraćenje u hrišćanstvo je jedno čudo“, izjavljuje. „Niko mi nije došao sa Biblijom, a ja nisam pročitala nijednu hrišćansku knjigu. To je bilo Božje delovanje.“

Marija nikada više nije videla devojčicu. Uverena je da je devojčica bila anđeo.

Adventistička crkva se suočava sa ogromnim izazovima u širenju evanđelja u Gvineji, u kojoj samo 7% populacije sebe smatra hrišćanima, a mnogi su neprijateljski nastrojeni prema hrišćanstvu.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda, u Konakri u Gvineji. U toj školi mnoga deca iz nehrišćanskih domova mogu upoznati Isusovu ljubav. 🌍

Nepismena, ali može da čita

GVINEJA | 12. septembar

Marija, 29

Marija nije bila hrišćanka, ali stalno je sanjala o Isusu. Prinela je kravu na žrtvu i nadala se da će snovi prestati. Međutim, bila je i dalje uznemiravana svake noći tokom sedam dana.

A onda ju je nepoznat čovek uputio na kancelariju Džekoba Gbale, predsednika Hrišćanske adventističke crkve u Gvineji. On je radio na drugom kraju ulice u kojoj se nalazila njena luksuzna kuća u Konakri, glavnom gradu Gvineje.

Dok je Marija opisivala svoje snove, pastor Džekob je počeo da se osmehuje.

„Slava neka bude Bogu“, uzviknuo je.

Marija je bila šokirana. Nije mogla da shvati zbog čega je on bio toliko srećan.

„Ne morate više da prinosite ikakve žrtve“, rekao je pastor Džekob, podižući Bibliju sa stola. „Bog vas poziva.“

„Mislim da je vaš Bog napravio grešku“, rekla je Marija. „Ja sam oduvek pripadala svojoj porodičnoj religiji.“

Džekob joj je pružio Bibliju.

„Ovo je vaša Biblija“, rekao je.

„Šta da radim sa tom Biblijom“, upitala je. „Ja čak ne znam ni da čitam.“

Pastor Džekob je pitao da li je neko bio pismen u njenoj porodici. Ona je priznala da je imala rođaka koji je znao da čita.

Džekob je napisao Marijino ime u Bibliji.

„Uzmi svoju Bibliju i možeš ići“, rekao je.

Marija se uznemirila i otišla bez pozdrava.

„Šta misle ovi ljudi, ko su oni“, razmišljala je dok se vraćala pešice kući. „Kažu mi da čitam Bibliju kao da ja ne poznajem Boga.“

Kod kuće, Marija je stavila Bibliju u fioku i zatvorila je. Želela je da se odmori. Upalivši svoj omiljeni kanal na TV-u, videla je program o Isusu. Odmah je promenila kanal. Sledeći kanal takođe je imao program o Isusu, a i sledeći.

Marija je nazvala svog provajdera satelitske televizije. „Šta je ovo sa vašim programima“, upitala je. „Na svakom kanalu je Isus, Isus, Isus.“

Muški glas je bio začuđen.

„Sve je u redu“, rekao je.

„Ne, niste u pravu“, vikala je Marija. „Dođite ovde i popravite mi televiziju.“

Ubrzo nakon razgovora, došao je čovek i pregledao sve kanale. Sve je radilo normalno. Marija je bila bez reči.

Otišla je u krevet, ali nije mogla da prestane da razmišlja o Isusu. Tada se setila Biblije. Jedini način na koji bi prestala da

U vezi sa pričom

- Časopis „Adventistička misija“ ne navodi Marijino pravo ime zbog njene bezbednosti. Fotografija prikazuje njene ruke. Hamadu je pseudonim.
- Pročitajte priču o Mariji naredne sedmice i poslednje sedmice u tromesečju.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/maria-in-guinea).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

razmišlja o Isusu, bio bi da čita o tome. Odlučila je.

Ujutru je pozvala svog rođaka da dođe. „Šta se to događa?“, pitala je držeći Bibliju. „Kaži mi.“

Njen rođak, Hamadu, koji je učio u hrišćanskoj školi u Siera Leoneu, prepoznao je Bibliju. „Ko ti je dao tu Bibliju?“, pitao je.

„Dobila sam je od pastora“, odgovorila je.

„Šta hoćeš da radiš sa njom? Ti ne znaš da čitaš.“

„Vidi, ti si bio u školi“, rekla je. „Želim da mi pomogneš da čitam ovu knjigu. Nauči me da čitam.“

Hamadu je otvorio Bibliju.

„Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje“, čitao je, „da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na Zemlji kao na nebu.“ Čitao je dok nije došao do kraja Gospodnje molitve. „Da li si zadovoljna?“

Marija ga je zamolila da podvuče te stihove.

Hamadu se smejao. Smejao se toliko jako da je zaplakao.

„Ti nikada nisi išla u školu!“, odbrusio je. „Kako ćeš da čitaš?“

Pa ipak, podvukao je stihove. Zatim je pomogao Mariji da ih nauči napamet.

Te večeri, Marija je uzela Bibliju i pro-našla Gospodnju molitvu. Iako nikada nije učila da čita, uvidela je da je uspevala da čita. Okrenula je stranicu, i na svoje iznenađenje, shvatila je da je takođe mogla da čita i druge stihove.

Narednog dana, Marija nije mogla da dočeka da razgovara sa Hamaduum.

„Smejao si mi se juče, zato dopusti mi da ti pokažem da umem da čitam“, rekla je.

„Nema šanse“, izjavio je. „Čak ni u snovima ne možeš da čitaš.“

Marija je otvorila Bibliju i počela da čita. Hamadu je izgledao zaprepašćeno, a zatim, uplašeno.

„Kako si uspela to da uradiš?“, pitao je.

„Rođače, to je ljudska inteligencija“, rekla je sa osmehom na licu. „Ako zaista veruješ da nešto možeš da uradiš, uradićeš.“

Od tog trenutka, Marija je čitala Bibliju svaki dan. Kasnije je shvatila da je Isus bio taj koji joj je dao sposobnost da čita Bibliju. Ubrzo je predala svoje srce u Njegove ruke.

Hrišćanska adventistička crkva se suočava sa ogromnim izazovima u širenju evanđelja u Gvineji, gde hrišćani predstavljaju samo 7% populacije, a mnogi ljudi su neprijateljski okrenuti prema hrišćanstvu.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda, u Konakri u Gvineji. U toj školi će mnoga deca iz nehrišćanskih porodica moći da upoznaju Isusovu ljubav. 🌍

Majka sa ubilačkom namerom

Marija, 29

Majka je bila ljuta kada je saznala od rođaka Hamadua da je njena ćerka Marija imala Bibliju.

Majka je odgajala Mariju u nehrišćanskoj svetskoj religiji u zapadnoafričkoj državi Gvineji, i nije želela da njena ćerka postane hrišćanka. Došla je u Marijinu kuću u Konakri.

„Gde je tvoja Biblija?“, pitala je.

„U mojoj spavaćoj sobi“, odgovorila je Marija.

Majka je ušla u spavaću sobu. Svuda je zagledala, ali nije mogla da je pronađe. „Nisam nigde videla Bibliju“, rekla je.

Marija je iznenađeno pogledala u spavaću sobu. Biblija je vidljivo stajala na stolu.

Naredne Subote, Marija je po drugi put posetila crkvu. Nije otišla na posao u veliku radnju koju je posedovala. Majka nije shvatala zbog čega nije radila.

„Gde si bila?“, upitala ju je.

„U crkvi“, odgovorila je.

Majka je izgledala uznemireno. Marija nije znala da se njena porodična religija suprotla hrišćanstvu, i da je čak podučavala da je dobro učinjeno delo ubiti člana porodice koji je postao hrišćanin.

„Majko, srećna sam što mogu da radim u toku sedmice, ali više ne mogu da radim Subotom“, kazala je.

Od tog dana, majka je počela da je zlostavlja.

„Radije bih volela da te vidim mrtvu nego što te gledam kako nas sramotiš“, rekla je.

Kada batine nisu promenile Marijinu odlučnost da odlazi u crkvu, majka je blokirala njen bankovni račun. Marija, koja je navikla da živi luksuznim načinom života, bila je zbunjena kada je izgubila pristup svojim sredstvima. Majka je krivila adventiste za taj problem.

„Ti hrišćani su nekako uspeali da ukradu tvoj novac“, rekla je.

Međutim, Marija se nije odrekla svojih ubeđenja.

„Naučila sam da kad imamo neki problem, potrebno je moliti se i predati ga Isusu“, kazala je.

Batine su se nastavile. Majka je zatim pozvala Marijinog supruga, poligamistu, koji je živeo sa drugom suprugom u Nemačkoj. Nakon telefonskog poziva, stavio je Mariju pred izbor.

„Izaberi između mene i tvog Boga Isusa“, rekao je.

„Dozvoli da ti postavim pitanje“, rekla je Marija. „Da li možeš da zaboraviš na svog boga zbog mene?“

„Ne, nikada“, odgovorio je.

„Zašto onda tražiš od mene da biram između tebe i svog Boga Isusa?“, upitala je.

Nakon toga, odbijao je da odgovori na pozive kada je Marija zvala.

Kada je majka uvidela da se Marija drži i dalje svoje vere, objavila je drastične korake koje će preduzeti.

„Moja kćeri, pošto me ne slušaš, moraću da ti oduzmem život“, rekla je.

Nekoliko dana kasnije, došla je u Marijinu kuću i pripremila njeno omiljeno jelo.

Marija nije znala da je jelo sadržalo smrtonosni otrov. Kada je jelo bilo spremno, majka je zamolila Mariju da donese šerpu i stavi je na sto. Marija je bila gladna, ali je želela najpre da se okupa. Obećala je da će jesti posle kupanja, a majka je otišla.

Kad se Marija okupala, neka mačka je došla niotkuda, skočila na sto i oborila šerpu na pod. Te večeri, majka je nazvala da vidi kako se Marija oseća.

„Dobro sam, veoma dobro“, odgovorila je.

Majčino iznenađenje preko telefona bilo je očigledno.

Nekoliko dana kasnije, rođak Hamadu sipao je otrov u flašu vode koju je Marija pila. Pošto je popila vodu, Marija se presavila od jakih bolova u stomaku.

Hamadu je video njenu agoniju i priznao joj šta je učinio.

„Izvini“, rekao je. „Vrač mi je rekao da stavim u tvoju vodu 'lek' da očisti tvoje telo.“

Marija je odmah nazvala Džekoba Gbalu, predsednika Hrišćanske adventističke crkve u Gvineji, da se moli za nju. Došao je kod nje i dao joj pet pilula sa ugljem. Pola sata kasnije, povratila je.

U vezi sa pričom

- Časopis „Adventistička misija“ ne navodi Marijino pravo ime zbog njene bezbednosti. Fotografija je prikazuje sa Džekobom Gbalom. Hamadu je pseudonim.
- Čitajte priču o Mariji sledeće sedmice.
- Skinite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/maria-in-guinea).
- Slike o projektima 13. Subote možete skinuti sa: bit.ly/WAD-2020.

Vrač je nazvao te večeri da proveri da li je Marija bila mrtva. Bio je zaprepašćen kada je čuo da se ona javila na telefon.

Majka je zatražila pomoć od još jednog rođaka. On je došao u Marijin dom sa dvojicom prijatelja i sa otrovom u špricu. Pošto je poslao kućnu pomoćnicu van kuće, iznenada je ubrizgao u Marijinu levu ruku otrov i pobegao.

Međutim, kućna pomoćnica nije otišla daleko od kuće, setila se da je zaboravila svoj mobilni telefon. Pronašla je Mariju u nesvesti na podu sa špricom u svojoj blizini. Znajući da su Marija i pastor Džekob bili prijatelji, pozvala ga je u pomoć. Pastor i dva vernika došli su i odveli Mariju u crkvu, i molili se za nju. Ona je povratila i oporavila se.

Marija nema sumnju da Isus štiti svoju decu.

„On može da reši krize zato što ih poznaje i pre nego što se dogode“, ona izjavljuje. Psalam kaže: „Ovaj je Bog naš Bog Spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna.“ (Psalam 68,20)

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda, u Konakri u Gvineji. 🌐

Konačno slobodna

PROGRAM 13. SUBOTE | 26. septembar

Marija, 29

Majka je uzela stvari u svoje ruke pošto nije uspela da ubedi svoju ćerku Mariju da se odrekne Hrista.

Majka je stavila pilulu za spavanje u Marijino piće u restoranu. Uz pomoć Marijine mlađe sestre, prenela je ćerku koja je bila u nesvesti do automobila i odvezla je do svog rodnog sela u Gvineji.

Marijin petogodišnji sin Mark išao je sa njima.

Majka je bila bogata vlasnica i porodično imanje u selu imalo je višespratnicu, luksuznu kuću za goste, i nekoliko drugih zgrada. Velika ograda nalazila se oko imanja, a čuvar je stajao na ulaznoj kapiji. Mariju su zaključali u spavaću sobu.

Majka je imala zao plan. Unajmila je nigerijskog vrača koji je trebalo da promeni Marijino shvatanje o Isusu.

„Nikad se neću odreći Isusa, čak i ako me ubijete“, rekla je Marija kada je ugledala vrača. „Ja ću slaviti Isusa čak i ako ne odlazim u crkvu. Isus je svuda.“

Vrač se mrko nasmešio.

„Tvoja majka mi je rekla da je nekoliko puta pokušala da te ubije i da nije uspela“, rekao je.

„Ali dozvoli mi da ti kažem da ja imam nešto mnogo jače od tvog Isusa.“

Pomešao je čudan prah sa vodom i primorao Mariju da to popije. Kasnije je protrljao čudnu tečnost po njenom telu.

„Odrekni se Isusa ili umri“, rekao je.

Marija je odbila.

„Nikada se neću odreći Isusa“, odgovorila je.

Majka je pomagala vraču u obavljanju posla. Jednog dana, stavila je čudnu tečnost na Marijino lice. Čirevi su se pojavili na njenom licu i sledećeg dana počeli da krvare.

Marijin sin, Mark, nije shvatao šta se to događa sa njegovom majkom. Kada je video lice svoje majke prekriveno čirevima, zaplakao je. Međutim, setio se da se molio sa svojom majkom svake večeri pre odlaska u krevet. Zamolio je Marijinu mlađu sestru Hađu da se moli sa njim. Hađa se složila, ali, najpre je trebalo da bude sigurna da majka nije negde u blizini.

„Isuse, molim Te, spasi mamu“, molio se Mark. „Pomozi joj da ozdravi.“

Sedam meseci je proteklo.

Marija je toliko oslabila da je jedva mogla da se kreće. Njeno telo se osećalo na truljenje. Hađa je bila uplašena i nazvala je jednog Marijinog adventističkog prijatelja.

„Marija umire“, rekla je. „Molim vas, molite se.“

Prijatelj je tražio da razgovara sa Marijom, ali Hađa mu je objasnila da je njena sestra isuviše slaba. Mobilnim tele-

Program 13. Subote

➤	Početna pesma	„Hristu dajem srce svoje“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 248</i>
➤	Dobrodošlica	Vođa Subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	„Konačno slobodna“
➤	Dar	
➤	Završna pesma	„U Hristu je sigurnost“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 241</i>
➤	Završna molitva	

Beleška: (Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osele prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.)

fonom je slikala Mariju. Adventistički prijatelj je zaplakao kada je video sliku.

„Vidim da vaša majka želi da je ubije“, rekao je. „Pozvaću sve vernike crkve da se mole.“

Vernici crkve širom Gvineje molili su se za Mariju. Nakon nekoliko dana, adventistički prijatelj je nazvao Hađu.

„Znam da bi Mariji bilo teško da putuje, ali da li možete da joj pomognete da pobjegne odatle? Poslaću vam novac.“

Hađa je obećala da će pokušati. Adventistički prijatelj je kontaktirao Džejkoba Gbalu, predsednika Hrišćanske adventističke crkve u Gvineji, koji je poslao novac za put kolima za Konakru, glavni grad.

Hađa je ugrabila priliku u petak ujutru dok je majka bila odsutna zbog posla. Vrač je napustio kuću po nalogu majke, a Hađa poslala čuvara da kupi nešto u radnji. Otvorivši kapiju imanja, zaustavila

je prva kola, zamolila i platila vozaču da odvede Mariju i Marka u crkvu u Konakri.

Dok su Marija i Marko putovali, mala nezgoda desila se u crkvi. Čuvar crkve primetio je šarenu zmiju na drvetu manga u blizini ulazne kapije i zvao pomoć. Međutim, kada su drugi ljudi došli, zmija se negde sakrila.

Kasnije tog dana, Marija i njen sin su stigli i bili odvedeni u gostinsku sobu. Premorena majka je odmah zaspala.

Sledećeg jutra, u Subotu, starešine crkve su pomazale Mariju i molile se za nju u crkvi koja se nalazila na imanju. Dok su se molili, Marija se onesvestila i pala na pod.

Kada je povratila svest, bila je zbunjena, a telo joj bilo u bolovima. Mičel Gilavogi, izvršni sekretar i blagajnik Adventističke crkve u Gvineji, preneo ju je natrag u gostinsku sobu da se odmara.

Dok je spavala, zmija se uvukla u rupu na zidu i pokušala da nađe put do sobe. To je bila ona ista zmija sa drveta manga.

Jedan vernik crkve primetio je zmiyu i pozvao pomoć.

Mnoštvo ljudi se okupilo sa druge strane, pokušavajući da navede zmiyu da izađe iz rupe.

Neko je napravio improvizovanu baklju, stavivši plastičnu kesu poprskanu naftom na vrh drvenog štapa, i zapalio.

Kada je gurnuo štap u rupu, zmija je izašla iz rupe i pala na zemlju. Mičel je skočio na zmiyu i smrskao joj glavu.

Nekoliko sati kasnije, Marijin mobilni telefon je zazvonio. Bio je to poziv sa nepoznatog broja. Plašila se da se javi. Ali, ta osoba je uporno pozivala.

„Ako te tako uporno poziva, to mora da je nešto važno“, rekao joj je jedan prijatelj iz crkve. „Odgovori na poziv.“

Marijina mlađa sestra Hađa bila je na telefonu, rekla je: „Želela sam samo da ti kažem da imaš dovoljno vremena da se oporaviš. Sada znam da će ti biti bolje“, rekla je.

„Zašto to kažeš?“, pitala je Marija.

„Slušaj“, rekla je Hađa. „Da li čuješ zvuk sirene hitne pomoći?“

„Hitna pomoć? Šta se dogodilo?“, pitala je Marija. „Da li se nešto dogodilo majci?“

„Ne, ne majci“, rekla je Hađa. „Vrač iz Nigerije je pao sa stepeništa na drugom spratu kuće. Udario je najpre glavom i na

licu mesta izdahnuo. Njegova lobanja je bila smrskana.“

Narednog dana, čirevi na Marijinom telu počeli su da nestaju.

Marija se odrekla svega zbog Isusa - luksuznog doma, uspešne radnje, dva automobila i udobnog života. Majka je i dalje želela da je ubije, pa su se Mark i ona krili. Ali, njena ljubav prema Isusu je jaka. Ona se moli da postane misionar u svom narodu.

„Ja sanjam da vidim svoj narod kao hrišćane“, kaže. „Želim da im govorim o Isusu. Ne mogu da držim istinu samo za sebe. Treba da svedočim radosnu vest svom narodu.“

Hrišćanska adventistička crkva suočava se sa ogromnim izazovima u širenju evanđelja u Gvineji i drugim delovima Zapadne centralnoafričke divizije. Možete pomoći ljudima poput Marije i Marka tako što ćete danas priložiti darove 13. Subote.

Deo tih sredstava biće upotrebljen za izgradnju Kobaja akademije, škole od 1. do 12. razreda u Konakri u Gvineji, gde bi Marija volela da Marko jednog dana stiče obrazovanje. Vaši darovi biće takođe upotrebljeni za izgradnju škole u Liberiji i medicinskog centra u Nigeriji.

Hvala vam što ćete imati Mariju, Marka i adventističko delo u Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji u svojim molitvama. 🌍

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike.)

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Južnoazijske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Spavaonica za dečake, Akademija Garmar, Rajanagaram, Andra Prateš
- Pet učionica, Adventistički koledž Flaiz, Rustumbada, Andra Pradeš
- Crkvena zgrada, Amritsar, Pandžab

- Crkvena zgrada, Ranči, Džarkand
- Studentski dom, Škola adventista sedmog dana, Varanasi, Utar Pradeš
- Druga faza školske zgrade na Adventističkom koledžu Rurki, Rurki, Utarakand
- Nove crkvene zgrade Central Kanada i Savanagar Tamil, Karnataka
- Dve učionice, Adventistička engleska gimnazija, Azam Nagar, Karnataka
- Spavaonica za dečake, Srednja škola „E. D. Tomas Memorial“, Tandžavur, Tamil Nadu
- Kabineti i biblioteka, Adventistička srednja škola „Tirumala“, Tiruvanantapuram, Kerala
- Školska zgrada, Adventistički fakultet Spajser, Ahirevadi, Maharaštra

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Gabona, Liberije, Gvineje (WCAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

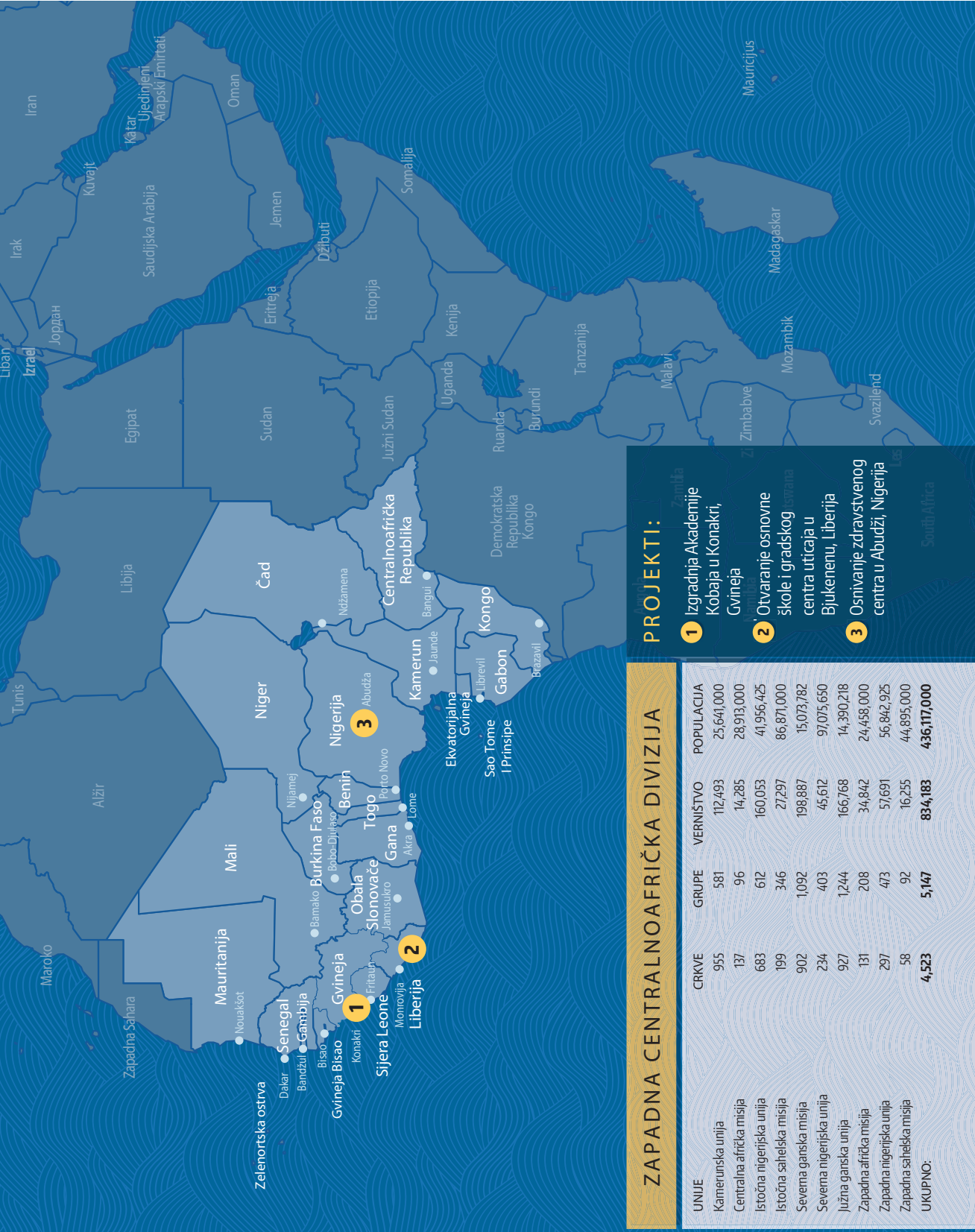
Liberia: government website	bit.ly/LibGovt
World Travel Guide	bit.ly/WTGLiberia
Gabon: government website	bit.ly/GabGovt
Wanderlust	bit.ly/WLGabon
Guinea: government website	bit.ly/RepGuiGovt
Lonely Planet	bit.ly/LPGuinea
Seventh-day Adventist	
West-Central Africa Division	bit.ly/SDAWAD

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionarska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne škole da vam postavi cilj misionarskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. Subotu). Pokažite nedeljni grafikone progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionarskih darova Subotne škole. Dvanaeste Subote podnesite izveštaj o misionarskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove 13. Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionarska darivanja.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	Dragana Todoran
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

PROJEKTI:

- 1** Izgradnja Akademije Kobaja u Konakri, Gvineja
- 2** Otvaranje osnovne škole i gradskog centra uticaja u Bjukenemu, Liberija
- 3** Osnivanje zdravstvenog centra u Abudži, Nigerija

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Kamerunska unija	955	581	112,493	25,641,000
Centralna afrička misija	137	96	14,285	28,913,000
Istočna nigerijska unija	683	612	160,053	41,956,425
Istočna saheljska misija	199	346	27,297	86,871,000
Severna ganska misija	902	1092	198,887	15,073,782
Severna nigerijska unija	234	403	45,612	97,075,650
Južna ganska unija	927	1,244	166,768	14,390,218
Zapadna afrička misija	131	208	34,842	24,458,000
Zapadna nigerijska unija	297	473	57,691	56,842,925
Zapadna saheljska misija	58	92	16,255	44,895,000
UKUPNO:	4,523	5,147	834,183	436,117,000